

MISJONSØRØSTEN

FRIT UGAFFENDEG ORGANE I MISJONENS TJENESTE

K. 194. 1912

Misjonsbreve fra Kina og Argentina

På interessante reiser med evangeliet
Misjonær W. Rudolf, Dagre og Henry Gulbrandsen
får besøk i Orre og til bedehus.

ORRE

De to misjonærer, W. Rudolf og Henry Gulbrandsen, som har vært på reise i Kina og Argentina, kom til Orre i går. De ble mottatt av bedehusets leder, og ble innkvartert i bedehusets gjestebolig. De to misjonærer har vært på reise i Kina og Argentina i flere måneder. De har besøkt mange steder og har holdt mange predikener. De har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter.

De to misjonærer, W. Rudolf og Henry Gulbrandsen, som har vært på reise i Kina og Argentina, kom til Orre i går. De ble mottatt av bedehusets leder, og ble innkvartert i bedehusets gjestebolig. De to misjonærer har vært på reise i Kina og Argentina i flere måneder. De har besøkt mange steder og har holdt mange predikener. De har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter.

De to misjonærer, W. Rudolf og Henry Gulbrandsen, som har vært på reise i Kina og Argentina, kom til Orre i går. De ble mottatt av bedehusets leder, og ble innkvartert i bedehusets gjestebolig. De to misjonærer har vært på reise i Kina og Argentina i flere måneder. De har besøkt mange steder og har holdt mange predikener. De har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter.

De to misjonærer, W. Rudolf og Henry Gulbrandsen, som har vært på reise i Kina og Argentina, kom til Orre i går. De ble mottatt av bedehusets leder, og ble innkvartert i bedehusets gjestebolig. De to misjonærer har vært på reise i Kina og Argentina i flere måneder. De har besøkt mange steder og har holdt mange predikener. De har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter.

De to misjonærer, W. Rudolf og Henry Gulbrandsen, som har vært på reise i Kina og Argentina, kom til Orre i går. De ble mottatt av bedehusets leder, og ble innkvartert i bedehusets gjestebolig. De to misjonærer har vært på reise i Kina og Argentina i flere måneder. De har besøkt mange steder og har holdt mange predikener. De har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter.

De to misjonærer, W. Rudolf og Henry Gulbrandsen, som har vært på reise i Kina og Argentina, kom til Orre i går. De ble mottatt av bedehusets leder, og ble innkvartert i bedehusets gjestebolig. De to misjonærer har vært på reise i Kina og Argentina i flere måneder. De har besøkt mange steder og har holdt mange predikener. De har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter. De to misjonærer har også holdt mange møter og har gitt ut mange skrifter.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementspris er: I lossalg 20 ore, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

En god misjon — og en god sak

Det er ingen som aner hvor meget man kan utrette ved blad- og traktatmisjonen. Kanskje mere enn noe annet arbeide har denne misjon gjort sitt tause arbeide år etter år.

«Misjons-Røsten» har også funnet veien til mange hjem i de få år den har utkommet. Den har bragt bud fra fjern og nær og vært til velsignelse for mange. Den har på sin gang funnet frem til fattige hjem, sykehus, fengsel og kanskje til steder hvor den ikke har vært så vell mottatt fordi de ikke har ønsket å høre noe om Jesus. Og fremfor alt har den vært en talsmann for den ytre misjons sak.

Ja, den har i et litet mon forsokt å peke på misjonens store Herre.

Men nu var det et ønske om dette blad kunne komme inn i flere hjem. Hvis vi anstrengte oss litt mer, skulde vi innen en måned kunne fordoble bladantallet. Skal vi sete som mål

2 nye abonnenter hver?

Og det innen en måned. Det er et forsøk verdt og vi vil selv få velsignelse derav.

Om du ikke har anledning til å skaffe noen nye abonnenter, men vil gjerne være med å spre «Misjons-Røsten», så kan kontingenten innsendes til ekspedisjonen og der skal sørges for at en eller annen som gjerne vil noide bladet, men ikke har anledning til det, skal få det tilsendt. Dermed har du gjort ditt.

Håper dere alle vil være med på å spre dette blad inn i tusen nye hjem innen neste måned.

Gud gi at det må lykkes!

Det siste tilbud om gratisabonnement for de som samler nye abonnenter står ennå ved makt.

Hjelp til nytt lokale

I brevet som står på 1. side fra Sørstr. Signe Pedersen og Inga Johnsen, Kina, sender de en henstilling til vennene her hjemme om hjelp til nytt lokale. De trenger ca. 2000 kroner. Det vilde sikkert være en glede for dem og for de som ønsker å høre Guds ord der på stedet, å mista hjelp så de straks kunde få reist sitt lokale. Gud elsker en glad giver.

Send din gave til søstrenes

kasserer, eller også til Misjons-Røsten, som vil kvittere efterhvert.

Les forøvrig brevet på 1. side.

Beretning for bladets drift i 1931

Inntekt:

Lossalg	kr. 603.34
Abonnement	1165.81
Gaver	10.69
Banklån	500.00
Tilsammen	kr. 2 279.15

Utgift:

Trykning	kr. 1 200.00
Porto	159.94
Avbetalt adressemaskin	125.00
Betalt forrige års underskudd	425.41
Avbetalt på lån	100.00
Kontorleie	160.00
Kiljaer, adr.plater, renter og skrivesaker	186.47
Tilsammen	kr. 2 356.79

Balanskonto 31—12—1931.

Eiendeler:

Kontorinventar og adresse-maskin	kr. 575.00
Utestående kontingent	300.00
	kr. 875.00

Gjeld:

Underskudd 1931	kr. 77.64
Bankgjeld	400.00
Skyldig for trykning m. m.	220.00
	kr. 697.64

Eiendom

	kr. 875.00
Gjeld	697.64
Overskudd	kr. 177.36

A. J. Larsen, S. Trober, G. Iversen, Sarpsborg.
J. Lind, Joh. Martinsen, Moss, revisorer.

Som man vil se av utdraget av regnskapet har året 1931 vært et mindre godt år hvad det økonomiske angår. Den lange arbeidsstans og at vi av den grunn ikke fikk utgitt bladet i nesten et halvt år, ga oss et leit tilbakeslag. Vi har dog efter at vi påny er kommet i normal gjenge tatt igjen meget av det tapte. Det tar dog tid for vi kan få arbeidet oss op igjen og vi vil herved få be våre venner hjelpe oss å samle abonnenter og virke for bladets utbredelse. Vi har mottatt mange opmuntrende uttalelser og beviser på at bladet har vært til velsignelse og det gleder oss. Vi gir Herren æren for det.

Det er også opmuntrende å se med hvilken interesse misjonærene omfatter bladet og vi har mange skrivelser fra dem der beviser dette. Det vilde dog være ønskelig at de mere benyttet det. Særskilt er det noen vi nesten ikke hører fra, men håper eftersom tiden går at de også vil gi sine bidrag. Det var jo ikke å vente annet enn at noen vilde stå spørrende overfor et nytt blad, men vi tror dog mesteparten nu forstår, at det var berettiget og at det forsøker — efter den nåde som Gud gir — å virke utelukkende for Guds ords utbredelse på de steder hvor det trenges. Vi har grunn til å takke Gud for resultatet hittil og vil fortsette i tro til ham alene.

Det skal skjete tegn —

Kjære «Misjons-Røsten»!

Nettop hjemkommet fra Finnmarken fikk jeg lyst å sende bladet en liten hilsen. Som allerede nevnt har jeg hatt en tur på noen uker til Finnmark.

Besokte Breivikbotn, Hasvik og Honningsvåg. Det kjentes godt over alt, men særlig opmuntrende var det å være sammen med de gamle kjære venner i Breivikbotn og Honningsvåg. Må Herren velvære og signe eder alle. Takk for den opmuntning som I var for mig. La oss ennu holde ut en liten stund så er vi ved målet. Det er vanskelig det er sant, dog er det godt å vite, at veien er til «all nådens Guds throne» ennu er åpen og gjennem blodet har vi adgang, og kan nå frem.

Herren taler på så mange måter idag synes det mig. Det gjorde så dypt et inntrykk på mig det som blev fortalt fra Gjesvær, vet ikke om det har kommet til almenhetens kunnskap det som var sett der. Skal derfor berette det så som det blev mig fortalt: Endel mennesker stod på en brygge i fiskeværret Gjesvær. (Et fiskevær på samme øy som Nordkapp) og som ligger like ut mot Nordishavet, og var optatt med sloiing av fisk. Plutselig får man se ett stort lysende kors. Under korset en stor opslagen bok og inn i den igjen en annen opslagen bok.

Det er jo så mange sådanne ting som har vist sig i det siste, og kanskje vil enkelte påstå, at det hele er synsbedrag. Utslag av tiden. Det er oss jo alle bekjent at den er uhyre vanskelig idag, så vanskelig som historien neppe kan vise sidestykke til, i hvertfall ikke som nu. En nød og trengsel over den hele jord — Mig synes det, som det bokstavelig er som profeten sier: «En brusen av mange folk, som havets brusen bruser det.» Og i arm av folkeslag. Som mektige vannes larm, larmer de.» Og først i verset står det ene ordet: Ve!

Å jo, — det larmer, og kanskje vil de lærde påstå, at alle disse synes rundt omkring, er et sykkologisk utslag av den prekære tid. Med andre ord: fantasifoster. — Men det kan neppe være så, da disse synes ikke er enkelt personers åpenbarelsen, men i flokkevis har man vært vidne til det.

Nei, la oss heller tro at det er noe annet. Ved å lese Matt. 24 vil man bli opmerksom på tre spørsmål som disiplene fremstiller for Jesus. Disiplene vilde vise ham templets bygninger. Jesus sier til dem sannelig sier jeg eder: Her skal ikke lates sten på sten som ikke skal nedbrytes. Når de da var kommet op på Oljeberget går disiplene til ham i enrum og spør ham når det skulde skjete (nemlig at der ikke skulde lates sten på sten) og hvad skulde tegnet være på hans tilkommelse, og på verdens ende. Jesus svarer på alle tre spørsmål. Og under dette ser det han fremkommer med noe som, såvidt mig bekjent, ikke forekommer i hele Bibelen forøvrig. Og det er Menneskesønnens tegn, som skal vise sig på himmelen. Hvad dette tegnet kan være, kan vel ingen med bestemt-het si. Men man har nesten grunn

til å spørre, hvorfor skal det være så fremtredende med kors, som viser sig på himmelen. Jeg hadde nesten sagt, hver dag nu for tiden. Søsken, jeg tror tiden nu er inne for oss som hører Herren til, opløfte våre hoder.

Intet tegn kan vel være så typisk for Menneskesønnen som korset. Det var det største forakt man kunne gi ham, et knudret kors. Og ordet om den korsfestede er et foraktet budskap den dag idag. Men la oss komme ihu, at her blev slektens forløsning vunnet, her blev maktene og myndighetene stillet åpenlys til skamme, her blev døden og helvede overvunnet.

«O, du herlige blodrøde Golgata kors, millioner frelse og forløsning. Guds kraft og Guds viddom.»

Men for den flokk som har foraktet det hele sitt liv, vil det endog lyde et ve, hvis ekki skal høres over hele jorden, gjennem hele avgrunnen, gjennem hele helvede.

Men til alle dem som tror sig å være frelst vil vi med apostelen si: Bli i ham. Bli i ham, med ord, med gjerninger, med tanker. For at vi når han åpenbares ikke skal bli tilskamme i hans tilkommelse. 1. Johs. 2, 28.

Altså, her er noen som blir tilskamme, Herren hjelpe oss alle. Hvad jeg sier eder det sier jeg til eder alle VAK!

Eders i Kristus
Signe og Henrik Eilertsen.

Frelst ved korset.

Biskop Berry forteller: Under en reise som jeg foretok i den sydlige del av Meksiko, stanset vårt tog med en liten stasjon, og nogen menn kom inn i den kupe hvor jeg satt. En av dem slo sig ned ved siden av mig. Det var en kjempeskikkelse med et godt ytre. Hans klær viste at han var hjemme i den del av landet som vi reiste gjennem. Jeg hilste på ham, og vi kom snart i samtale. Jeg la merke til at han betraktet mig meget nøie. Til sist spurte han også:

«Er det ikke biskop Berry?»
«Jo, det er da det,» svarte jeg.
«Da kjenner jeg Dem,» fortsatte han og rakte mig sin brune hånd. «Biskopen besøkte mine foreldre i Adrian da jeg var ganske ung, og jeg har siden aldri kunnet glemme Dem. Kanskje biskopen også husker at han besøkte oss?»

Jo, jeg husket det meget godt. Jeg forstod at den unge mann var fra Michigan, og at hans far var en av mine gamle venner. Mens vi nu satt der ved siden av hverandre, fortalte han mig en rystende oplevelse som for mig blev uforglemmelig på grunn av det dypt alvor den blev fortalt i.

«Like efter biskopens besøk blev min far og jeg forferdelig uenige,» begynte unge Joe. «Jeg blev meget sint og så noget som jeg aldri burde ha sagt. Den natt forlot jeg mitt hjem. En uke senere befant jeg mig i Chicago, hvor jeg traff sammen med en annen ung mann som også hadde hatt vanskeligheter i hjemmet og reist fra sine foreldre like så fort som jeg. Vi slo oss sammen

og blev meget gode venner. Vår forhold var jo så like, og det for enet oss. Vi fikk arbeide sammen fulgtes stadig, til vi kom til Denver. Men i den byen gikk det ikke. Vi begynte å drikke og spille. De ha fått oss til å gysse. Etter noen måneders forløp begav vi oss til Meksiko.

En eftermiddag var min venn Clark og jeg sysselsatt med kortspill i det indre værelse i et vertshus. Vi spilte sammen med to meksikanere og kom i trette med dem. Utten noget varsel trakk de en frem sin revolver og avfyret et skudd mot Clark. Min sønn kars venn blev ganske hvit i ansiktet og segnet ned på lergulvet. Jeg var så forskrekket at jeg hverken kunde tale eller gjøre noget. Men så hørte jeg Clark si:

«Jeg forstår at det er slutt for mig, Joe! Men i dette værelse kan jeg ikke do. For min mors skyld, for mig ut herfra!»

Med hjelp av en tilstedeværende loftet jeg min venn og begav ham ut av vertshuset og la ham i skyggen av et tre. Så tok jeg mig jakken, rullet den sammen og la den under hans hode. De lå nu den stakkars Clark på bakken. En stund var alt stille. Han åndet nesten ikke. Men så åpent han munnen og hvisket skjelvevende:

«Joe, slik kan jeg ikke do! Vi har begge to fra barndommen lært at Gud er nådig. Kanskje han vil være nådig mot mig hvis vi ber ham om det. Vil du be litt for mig? Jeg har forsokt selv, men smertene er så store at jeg ikke kan samle mine tanker til bønn.»

Jeg overveide et øieblikk og jeg skulde våge mig til å be. Men da jeg var kommet så langt bort fra Gud og levde et så syndig liv, torde jeg ikke gjøre det og ryste på hodet. Med undtagelse av en dempet klage som ufrivillig undslapp ham, var Clark stille en stund. Så festet han sitt blikk på mig og sa dypt beveget:

«Gamle venn, jeg har forsokt å tenke på nogen ord fra Bibelen som sier at Gud er nådig mot syndere, men jeg kan ikke huske nogen. Vil du forsøke om du husker noget og gjenta det for mig?»

Mine tanker gled hastig til de svundne år, og jeg lette i hukommelsen efter de lofter som min venn trengte. Jeg hadde jo som gutt ofte hørt vers fra Bibelen. Jo, snart fikk jeg fatt i et ord som ledet tanken til et annet. Så dukket et helt vers frem og så enda ett. Jeg gjentok dem langsomt for min doende venn.

Nu bad han mig lofte ham og i sittende stilling, og da han hadde kommet sig litt efter anstrengelsen, sa han besværlig:

«Joe, du kan umulig forstå hvor meget disse ord fra Bibelen betyr for mig. Men kjære venn, vil du gjøre bare en eneste ting til for mig! Syng en av de sanger som vi brukte å syngte i våre hjem, en som handler om Guds nåde og barmhjertighet!»

Jeg forsokte om jeg kunde huske en slik sang. Men dessverre, jeg kom bare på de dårlige verser jeg hadde lært siden jeg forlot studietiden kunde jeg huske, men min hukommelse var tom for åndelige sanger. Men som et lys-

glimt fra min linje av den ene snart en min doende Klippe Clark mens jeg Underlig ord om Om vi like læges «Nu korset og vil I nes de ned, mig. Ry sikt og Dypt beretning «Jeg sønn sk mor. Je eneste og har Vi skal ikke g SP Hills Får kelt v Han å luja, jag skjude er der gick frälst hengig goodt men G så de namm Nu jag kom hand sa b Erard dan kund fräls krop nam Du ser Jesu ej n Jag i vä er g er i var Jes För En i Bu evi all ke sa je tr

PAA REISE - AV O. KARLSEN

Reisen skal snart slutte, og vi skal kledes av og inn i perleporten gå, inn i himmels stjerne. Der skal vi holde trykpl hos Gud i himmelen. — Og du og jeg er buden — og Jesus brudgommen. 2. Kor. 5: 4 og 1. Kor. 15: 51—53. Aapb. 19: 7—9.

Vi er alle på evighetsreise, og snart er målet nådd — Jesus kommer —!

Sist vi skrev til dig, var vi på reise til Nærnes. Br. Joh. Gabrielsen møtte ved bryggen og ledsaget mig til sitt kjære hjem som Herren så underbar har vel signet og vi nåd velsignelse til kropp og sjel i dette velsignede Betania som Herren hadde beredt for oss. Vi blev der i flere uker, en tid som ikke kan glemmes.

Kristi Menighet hadde besluttet å ha en rekke møter under mitt besøk hos dem med Kristi evangelium. Denne Guds menighet (1. Kor. 1) har eget lokale som blev bygget for 40 år siden, et vakker hus som kalles «Betel», et bibelsk navn på et forsamlingshus. Navnet Betel er et gammelt navn — helt fra Abrahams dager (1. Mos. 12) — og efterat Herren hadde åpenbaret sig for Jakob kalte han stedets navn «Betel» (1. Mos. 28) Her bygget han et alter for Herren hvor Arken undertiden hadde sin plass (Dom. 20: 26 fig.) og hvor Samuel døpte Israel. Se 1. Sam. 7: 15—16. Betel var et hellig sted, fordi Gud hadde åpenbaret sig for patriarken Jakob (1. Mos. 28). Betel betyr Guds hus — Guds stad.

Forsamlingen i Nærnes er en frigjort, døpt menighet som elsker det fulle evangelium og gleder og fryder sig i Herren (Salm. 5: 12—13) og efterfølger sin Gud, og derfor kunde Herren få åpenbare sig for menigheten i Betel og underbar velsigne sine barn og reise og tvette små og store fra synden og sette de rene lemmene inn i legemet (1. Kor. 12: 18. Rom. 10: 9—13 og Ap. gj. 15: 8—9). Og der blev stor glede iblandt oss og i himmelen. Vi gir Gud og Lammet all ære (Apb. 5: 12—14).

Br. A. Høili er forstander og flere velsignede brødre står ham trofast bi i arbeidet. God sang og musikk har man i menigheten, så det er en fryd å høre de rene toner drives frem ved Andens kraft til harpens lyd. (Salm. 71: 22 m. fl.). Det var en glede

v. E. Pedersen og M. Furuseth 75, A. O. L., Haugesund 16, Venner i Aasheim v. Petra Halse 77,50, N. N., Rygge 35, T. M. Hyggen 5, Søster i Herren, Kongsvinger 10, Venner Jessheim v. Magnhild Ruud 50, H. R. Jessheim 50, S. S., Oslo 10, A. H. Hoidal i Sunnmør, Venner, Eidsvoll v. Oline Halldén 100, A. L., Stensnes p. Horten 25, R. L., Øregrund, Sverige, 5, Salen, Nesodden v. bakerm. Askim 125, Drammen 400 kroner.

Med hjertelig takk og hilsen til hver enkelt giver. Danvik pr. Drammen, 23. mars 1932.

Erling Syvertsen.

å tale Guds ord til folket og de tok mot ordet med fryd og prisste Gud i ordet (Salm. 56: 11). Ikke som menneskeord, men — hvad det sannelig er — som Guds ord. (1. Tes. 2: 13).

Det var møter nesten hver kveld i flere uker og folkemassen fylte lokalet kveld efter kveld. Og vi så også mange folk på utsiden av lokalet, men også de fikk høre det glade budskap, så de ingen undskyldning har Herrens dag. Det blev sagt at til og med dansosal og kino var omtrent tom for folk, da ungdommen strømmet til møtene. Mange av dem hadde lang vei å gå. En underbar tid fra Herren. Jeg hører at ilden brenner fremdeles der og sjele frelses og legges til det store tall som i evigheten skal prise Lammet og Gud.

En bibeluke blev også holdt. Den blev i sannhet til rik velsignelse for oss alle og de hellige prisste Gud for de salige timer vi fikk dele sammen om Guds nådes ord.

Et vakker syn var det å se fem fulle benker av unge menn og kvinner som hadde tatt imot troen på Jesus Kristus, og som innfor den store forsamling avla sin troesbekjennelse at de alltid vil tilhøre Jesus Kristus og følge ham livet ut — som ordet sier (Apb. 2,10). Flere av dem er allerede døpt i vann, og vi håper at de andre står for tur.

Her kunde være meget å referere om Guds storhet og godhet mot oss i smått og stort, men da de ventet oss andre plasser, så sier vi farvel med de kjære for denne gang med Ef. 6: 23—24. Amen.

Oslo.

Da vi var på tur til Ullensaker, stanset vi i Oslo i 8 dager, og den velsignede familien Sveen mottok oss og ga oss vennlig herberge i mange dager, som de gang efter gang har gjort med et villig hjerte og der ved herberget engler (Hebr. 13: 2). Guds rike velsignelse skal aldri utebli i de hjem som uten knurr (1. Pet. 4: 9) og med et villig hjerte mottar hans små på jord.

Se. Matt. 10, 40—42 og 25, 34—40, Hebr. 6 10 m. m. så gikk vi til Møllergt. 38 der E. A. Nordquell er forstander. Og vi var så hjertelig velkommen. Og Herren gav oss også der en åpen dor i ordet, flere av dem har vi kjent i 30 år, og med profeten kan vi si: «Hittil har Herren hjulpet.» 1. Sam. 7, 12 og loftet lyder i Es. 46, 4. Tenk min venn i vel 33 år har Herren stått bi, tross alle såntens stormer som har haglet ned over oss. Nåde over nåde! !

Se Jerm. 32, 40. Es. 27,3, Salm. 127, 1—2 of 34, 8 m. fl. Kraften i disse bibelspråk har bevart mig. Der samles mange mennesker i Møllergt. 38, velsignede moter, en skare av Guds barn som priser sin Gud, et folk som kjenner til jubel, som elsker det fulle evangelie. I 38 traff jeg min kjære br. Svenberg, som jeg har kjent fra hans tidlige barndom, og da var han med i mine moter og priset Jesus. I 1931 kom han hjem fra misjonsmarken. Han og hans gode hustru, de var så hjerteligen mottatt av forstander Nordkvelle og

Følgende bøker

- kan fåes i Misjons-Røstens ekspedisjon:
 - Wak av M. Støve. Nedsatt pris kr. 0.60.
 - Drømmemesteren av M. Støve. Nedsatt pris kr. 1.00.
 - Andens budskap til den sterke og dødsmedlte menighet av O. Karlsen kr. 0.50.
 - Er de liberale teologer Antikrist? av O. Karlsen, kr. 0.75.
 - Blandt Syd-Amerikas indianere av Sigurd Grønvald, kr. 1.00.
 - Aida Margareth av Ida Seehuus, kr. 0.80.
 - Schibboleth, kr. 4.00.
 - Den nye Maran Ata, kr. 3.50.

NYHET DEN FALSKE FREDSBEVEGELSE

av D. O. Lyftrage. Oversatt av Leif Eng. Avrustningskonferansen i Genève februar 1932 — den moderne fredsbevegelsen — forbudsbevegelsen m. m. i belysning av Guds ord.

Noen uttalelser om boken: Ing. Alb. Hjort, Asker: Den er i hoieste grad et verk «mot strømmen» idag. Werner Skibsted: «Alle som oppriktig søker klarhet i freds spørsmålet bør studere den grundig.»

Thor Sørlic: Forf. drar skarpe linjer mellom hellig og vanhellig. Godt mulig at det blir litt storm om innholdet, men kjøp den, les og dom selv. Boken fåes kjøpt i «Misjons-Røsten», Sarpsborg og koster kr. 1.25 pluss porto.

Menigheten, og de talte Guds ord

med kraft og myndighet ogolve oljen flot med over alle. Halleluja! De fikk en stor vid inngang i menigheten i Mollegt. 38, og de levnet dype spor efter sig. Fred med dem i fortsetningen.

Da de venter oss i Ullensaker, så forlot vi vennene i Oslo til en tid.

Klofta stasjon —!

sier konduktøren. Og vi ut, der motte min unge br. Isak Bohle fra Tvette, og ledsaget mig til sitt kjære foreldrehjem som har vært et betaniahjem for mig i 23 år og er fremdeles, de har ikke glemt gjestfriheten som så mange i disse dager har gjort. Ved Guds nåde er de bevart i broderkjærligheten, og ikke har de glemt å gjøre vel og meddele. Hebr. 13, 1—2 v. 16.

Familien K. Bohle har Herren bevist stor nåde imot i alle år i kropp og sjel. Flere av hans barn er frelste og priser sin Jesus. Vi hadde 4 salige moter hos disse kjære venner som sent vil glemmes. Også der var en åpen dor i ordet, og de hellige frydet sig iham, i Jesus Halleluja —! Da vi ikke har vært hjemme på ca. 2 måneder og små og store venter på oss, så sier vi farvel med Guds menighet på Klofta — 1. kor. 1, 2—10, for denne gang. Og en kjær hilsming til de hellige i Nærnes og Oslo og Ullensaker og Gøteborg og jorden rundt med Ef. 6, 23—24 og 1. kor. 16, 23 24. O. Karlsen.

glimt fremtrådte der plutselig fra minnes brokete virvar en linje av en gammel sang, og til den ene linje knyttet der sig snart en til. Og med armen om min doende venn begynte jeg med lav stemme å synge:

Klippe, du som brast for mig, la mig skjule mig i dig! Clarks øine var festet på mig mens jeg sang disse to linjer. Underlig nok dukket også disse ord op i min hukommelse:

Om min sorg blev alltid ved, om ved dag og natt jeg red, like uren dog jeg står, læges kun i dine sar. «Nu er alt godt, Joe! Det er korset — jeg har fått tak i det og vil aldri slippe det igjen.»

I neste øieblikk sank hans hode ned, og han lå tungt inn mot mig. Rystet så jeg inn i hans ansikt og forstod at han var dod. Dypt grepet hørte jeg denne beretning, slutter biskop Berry. «Jeg visste så sikkert at min sønn skulde bli frelst, skrev hans mor. Jeg har bedt for ham hver eneste dag siden han blev født, og har aldri sluppet Guds løfter. Vi skal høste i sin tid, så sant vi ikke går trett.»

(Budb.)

SPREDTE FELTER

Hilsen fra Gøteborg

Gøteborg 20—3—32. Til Misjons-Røsten Får härmed skriva ett enkelt vitnesbörd till Jesu ära. Han är den stor läkaren. Halleluja, ära vare hans namn. Jag har varit prövad i många sjukdomar och blivit bra. Jesus er den samme idag som när han gick här på jorden. Jag blev frälst för 5 år sedan. Var mycket hengiven på sprit. Har varit goodtemplare många gånger, men det har icke hållt. Men pris ske Gud: Jesus han kan frälssa så det håller, äre vare hans namn!

Nu sist när jag var sjuk hade jag ledgångsreumatisme, och så kom två bröder till mig och behandlade mig åter Jakob 5. Dessa bröder vore Bellfrage och Ersrud, den siste fra Norge. Medan de bad blev jeg frisk og kunde prisa honom för härlig frälsning och helande till både kropp og själ. Priset vare hans namn. Gud är god.

Du som ej är frelst och som liker dessa rader, lemna dig till Jesus. Han vill frälssa dig så du ej mer vill komma ut i världen. Jag för min del vill icke gå ut i världen mer, då jag vet att Gud er god, som kan bevara oss. Det er nåd över nåd at han har bevarat mig. Tack och lov och pris. Jesus är god.

En ringa broder i Herren. Carl Rapp, Församl. Skolgatan 34, Gøteborg.

En hilsen.

Det er deilig at vi har forløsning i blodet og pant på arven i himmelen, priset være Gud! Budskapet om Jesus Kristus er evangelisets kjerne. Derfra går alle kilder til liv og helse.

Jeg kan ikke berette om vekelse blandt verden, da min lodd særlig er de troende, dog får jeg erfare det monner. Gud er trofast. Det er salig å leve i den frihet som Jesus kjøpte oss til.

Det er hele mitt livs attrå å fortelle om ham som ga sig hen for oss. Det blev så godt for mig det som står i 1. Joh. 2, 24. Hilsen i Jesu navn fra Johanna Rippe.

Søndagsskolestevne i Moss. De stovner som Norsk Søndagsskoleunion i en årrekke har holdt Kristi himmelfartsdag på Ski, vil år bli henlagt til Moss efter innbydelse av vennene i «Logen». Dagen faller i år på 5. mai. Til dette stevne kommer nok mange søndagsskolearbeidere fra hele Østfold.

Misjonsbeløp.

Til str. Helga Lundebeyer innkommet: Amalie Olsen, Sverige, 10 kr., Venner i Hobøl 21, 27.15, do. 31, Venner i Tune 60, en søster, Råde, 50, Venner i Hobøl 19, Barne misjonen på «Klippen», Råde 60 kr. Sendt 14—4—32. Kr. Hansen, Dilling 30 kr., Venner «Logen», Moss 100 kr. Sendt 26—6—1931. Venner i Hobøl 31 kr., en søster i Rygge 10, Kr. Hansen, Dilling 30, en søster i Råde 100, Venner i Tune 65, Venner i Hobøl 41,50, do. 15, Venner «Logen», Moss 100, Kr. Hansen, Dilling 25, Venner i Hobøl 15 kr. Sendt 1—3—32.

Med hjertelig hilsen J. Lind.

Til Torkild Rasmussen, Kina er innkommet: Forsamlingen «Logen», Moss 100 kr., en broder 100, en søster i Rygge 30, Venner i Oslo v. G. Berg 50 kr. Sendt 20—3—31. Ved Sofie J. Lund, Vestby 60 kr., En broder, Moss 50, Forsamlingen på «Logen», Moss 100 kr. Sendt 26—6—31.

En søster i Rygge 30 kr., Venner i Vestby 80, Venner på «Logen», Moss 100, en broder, Moss 50 kr. Sendt 1—3—32.

Med hjertelig hilsen J. Lind.

Innkomet til str. Olga Schult i tiden fra hennes reise til Kina, 16—10—30: Fra fru M. Johansen, Oslo, månedlig bidrag, tils. 225 kr., Venner og miss., Oslo 182,10, Fru Hagen, Oslo 100, D. Grundtvik, Nærnes, månedlig bidrag, tilsammen 202,50, Venner Nærnes tilsammen 119,95, Søndags skolen, Nærnes, 76,75, Kristi menighet 70,70, Mathilde Hogstad 10, Johan Brevik 5, ved G. Iversen, Sarpsborg 100, Pettersen, Kornjå 100, Evg. Strengereid 5, ved. Karen Heyer 55, Høgbøl, Sverige, 60,12, Pettersen, Kornsj 100, Fru Olsen, Nærnes 500, Kaja Lillien 10. Tilsammen kr. 1922,12.

G. Sigveland, kasserer. W. G. Andersen, Freia. Rev.

Den norske Congomisjon.

I tiden 20—9—1931 til 20—3 1932 har jeg mottatt til br. Alb. Christiansens virksomhet i Congo:

L. og S. S., Bergen 80 kr., «Betels», Magnor, v. A. Beakaasen 80, «Logen», Moss v. Jul. O. Lind 100, «Logen», søstermisjonen, v. Albertha Larsen 100, Fredrikstad v. Sv. Shwan 175, M. J., Drammen 10, Oslo og Sørkedalen v. Ole O. Fjeld 886,73, Filadelfia, Sarpsborg, v. Rolf A. Martinsen 59,60, Gystad barnef., Jessheim,

Farer i nutidens åndelige virksomhet

AV LEWI PETHRUS = STOCKHOLM

Til de mange unormale foreteelser som i vår tid har sneket seg inn i den kristne forsamlingsvirksomheter, hører adskillig av det moderne evangelisasjonsarbeid. Menighetens oppgave, som er å vinne sjeler for Gud, har ikke undgått å bli dratt ned til slendriamessig likegyldighet eller en usmakelig materialistisk mekanisering.

Arelange iakttagelser har overbevist mig om, at knapt noe er mer farlig for en åndelig virksomhet enn at den skatter det moderne vekkelleskampanjesystem. Det bringer såvel de ordinære predikanten som forsamlingsne ned i hjelpsløshet og avhengighet som er av en meget farlig art. Når predikanten og forsamlingsne blir hjeløse og dermed avhengige av Gud, er det som det skal være, men når de blir hjeløse og avhengige av enkelte mennesker, da står de i en farlig stilling. Og når menigheter og hele store sammenslutninger gjør sin vekkellesvirksomhet mer eller mindre avhengig av visse vekkellessevangelieter, er de kommet inn på et spor, som leder deres virksomhet hen mot sikker tilbakegang. Jeg talte nylig med en engelsk broder, som reiser som lærer blant pinsefolket over hele verden, angående forholdet blant pinsefolket i De forenede stater. Han sa, at denne virksomhet er i en verre stilling nu, enn den var for omkring 7—8 år siden. Da jeg spurte ham hvad han mente anledningen var dertil, anga han som en av årsakene, at man også blandt pinsefolket i Amerika var altfor meget ynder av vekkelleskampanjer. Der finnes mange farer ved disse kampanjer, som man ikke opdager på annen måte enn ved nøie og utholdende iakttagelser.

Jeg betviler ikke, at noe godt kan vinnes ved dem, men tror at det gode kunne vinnes med mindre omkostninger og mindre risiko fra både menigheters og predikantens side.

Faren er, at menighetene kommer inn i den tankegang, at de ikke kan vente sig noen vekkelles, når deres egne predikanten leder virksomheten og prediker Guds ord. Menighetenes predikanten blir da nesten uduelige og de skal stå «opholdt virksomheten» den tid det er stilstand og kanskje tilbakegang i forsamlingen. Når den lykkes yndling, vekkellespredikanten, er reist, og de bølgende folkeskarer er uttynnet, har den stakkars predikant på plassen å ta vare på resultatet av vekkelleskampanjen. Dette er mange ganger et langt vanskeligere arbeid enn å lede store vekkelleskampanjer. Vekkellespredikanten var båret av de månedlange forberedelser iblandt de troende og utenforstående, og mange av de enfoldige troendes forbereder og inspirasjonen i de store folkeskarer, som gjennem en spesiell og omsorgsfull annonsering dras sammen. Han hadde det mektige hverv å lede de mobiliserte bataljoner til det store slag, og dori ligger alltid en viss begeistring og glede. Men det er knapt så begeistrende å stå tilbake, når

vekkelsespredikanten er reist og se skaren av dem som blev optatt blandt de nyomvendte, gå tilbake til sine gamle vær. Mange av dem var vel kun gått med folkestømmen og den for stedet så usedvanlige bevegelse, men blev aldri grepet av Jesu frelse, hvilket mange dog ikke forstår. Måske den stakkars predikant, hvor opriktig han enn er, blir urettferdig beskyt for å være årsaken til de mange «frafall». Arme menneske.

Ofte settes alt for megen menneskelig kraft i de her omtalte vekkelleskampanjer, så at både vekkellespredikanten og folket blir trett efter noen måneder, hvorefter reaksjonen inntreffer. I almindelighet vil vekkellespredikanten ikke så gjerne komme tilbake til samme plass så snart efter for å lede en ny kampanje. Men den slags er jo unormalt. Det er ikke livets måte å virke på. Jeremias sier, at den som fortrøster sig på Herren, er som et tre plantet ved vann, som under hete og tørke beværer sitt løv grønt og ikke ophører å bære frukt. Sådan er også en Guds forsamling, som lever sitt liv i virkelig tillit til Gud.

I Amerika er det ofte hendt, at et håndtrykk med predikanten har vært det avgjørende skritt, som forelas de frelsessøkende, og efterat de har gått frem og trykket vekkellespredikantens hånd, blev de regnet som nyomvendte.

En predikant sa en dag til en av mine venner, som selv berettet det for mig: «Idag er jeg nyomvendt». Da min venn spurte, hvordan han, som var gammel troende predikant, kunde si noe slikt, fortalte denne, at han aftenen forut hadde besøkt et av de store vekkellesmøter, som en verdenskjent evangelist holdt der i staden, og da de som ønsket å bestemme sig for Gud, oppfordredes til å gå frem og ta evangelisten i hånden, var det umulig å komme ut av det store Tabernakel noen annen vei, enn den som gikk forbi platformen, hvor også predikanten fulgte med strømmen frem. Også han syntes det kunde være interessant å ta den verdenskjente møteleder i hånden og fulgte med i den skare, som vilde trykke evangelistens hånd. På denne måte blev også den gamle predikant regnet med blandt de nyomvendte.

Min engelske venn, som jeg før nevnte, fortalte mig nylig ved en samtale om dette emne, at evangelistene i Amerika ofte går til det mest utrolige ytterligheter. Det gjelder for dem å notere så mange omvendelser som mulig, og for å nå dette resultat gripes der undertiden til tvilsomme midler. Ved at de synlige resultater av vekkelleskampanjene blir mange og store, blir evangelisten eftersøkt og skattet. Og så blåses disse kampanjer op til en ytre storhet, som på ingen måte svarer til deres indre og evige verdi. Mon ikke samme tendenser og farer gjør sig gjeldende i de vekkelleskampanjer som man mer

og mer synes å skatte også i vårt land.

Det ligger i alle forhold nær, i en vekkelleskampanje å komme op til en høiere virksomhetsintensitet, som ikke kan holdes oppe i lengden. Vekkellespredikanten kan på forskjellig måte frembringe en spenning blandt sjelene, som ikke holder. Jeg vet plasser, hvor man har satt sinnene i bevegelse ved en til ytterlighet dreven forkynnelse om Jesu snare gjenkomst. En del er kanskje virkelig blitt omvendt ved en sådan bevegelse, men resultatet er efter noen tid, at hjertene i almindelighet synes å være forherdede for den herlige sannhet om Jesu tilkommelse. Ja, jeg vet steder i vårt land hvor en sådan overdreven forkynnelse satte dypt og advarende spor efter sig. På andre steder er det hendt at predikanten ved en original optreden og ved en drastisk forkynnelse har fått folk i bevegelse og kunnet konstantere mange omvendelser, men efter at vekkellespredikanten har reist, har man efter en tid knapt noen tilbake av de tre eller fire hundre som sagdes var blitt frelst under vekkelleskampanjen. Slikt er til forderv.

Ingen behøver å tro at en person behøver å være en heigen fremfor andre, fordi han kan avstedkomme en tilfældig bevegelse på en plass. En vekkellespredikantens fremgang beror for en stor del på hans metoder. En tilfældig fremgang kan i noen tilfeller vinnes ved ganske overfladiske midler. Men slik forholdet det sig ikke med den permanente, mangeårige fremgang. Den må bygges på et solidere underlag.

Vekkelleskampanjer kan ha sin berettigelse som særlige foranstaltninger under særlige forhold. Om forsamlingsene er så åndelig sløvede, at de ikke kan vinne sjeler for Gud, da er det naturligvis bedre, at noen vinnes, enn at ingenting gjøres. Men et faktum er, at vekkelleskampanjesystemet er en unormal åndelig foreteelse og et, bevis på forsamlingsenes lave åndelige nivå. Og jo mer de gjør bruk av disse metoder, jo mer kommer deres virksomhet til å synke.

Det normale er, at en Guds forsamling alltid er istand til å lede sjeler frem til åndelig liv og frelse. Om en forsamling innretter sig efter de åndelige lover, efter hvilke den er bestemt å leve, vil den alltid forbli i den stilling.

Det er mulig, at ikke så store skarer kommer på en gang, men i lengden blir det alltid et større resultat, ikke alene i det indre, men også når det angår tilslutning av nye medlemmer. Om Guds Ands ild brenner i forsamlingen, og de enkelte medlemmer lar sig bruke av ham, skal det kunne sies også i vår tid, hvad der blev sagt om den første kristne forsamling: Og Herren la daglig dem til menigheten som lot sig frelse. Ap. gj. 2, 47. (K. Ev.)

FOR FAMILIENS YNGSTE

BARN OG DEN YTRE MISJON

Nogen som ønsker å høre evangeliet om Jesus.

For mange av de små barns vedkommende er den ytre misjon en fjern ting. De har hørt om folkeslag som bor langt bortenfor våre grenser, og som ikke har kommet i berøring med den levende Gud. Men hvad hjelper det å høre om disse, når de ikke får nogen opplysning om dem? Skal barna få et hjerte som brenner for hedningenes frelse, må de ha opplysninger og tilskyndelser av oss, som skal lede dem.

Det er intet som blir festet så grundig i barnas bevissthet og som blir for dem umistelige minner, som nettop arbeidet for hedningemisjon. De feier sig selv som medarbeidere og alvorrett og ansæret synes å ta plass i de åpne barnehjerter.

Alle barn som går på søndagskolen burde bli minnet om denne herlige sak. Dette fre som blir sådd i de små barns hjerter spirer og vokser og det slår kraftige rotter når en tid har gått. Vi har her foran oss den gunstigste såmark.

Gud gi at misjonstrangen enn vilde fylle både unge og gamle hjert, så vi alle kunde gå foran barn med et godt eksempel.

HANS BESTE SELAS

En misjonsbiskop på en av De indiske øer besøkte en sjomann på lå syk på hospitalet. På sin hjerter måte spurte han ham hvorledes det stod til.

«Jeg ser land,» svarte den syke. Neste dag kom han igjen og ga ham samme spørsmål: — Hvorledes går det idag, kjævenn?

Sjomannen svarte: — Jeg seiler ju om odden inn i havnen.

Tredje gang han kom igjen fe biskopen ham ennu ilive. Han spurte: — Nu hvorledes går det idag?

— Nu kaster jeg anker i saligens havn. — Om ikke lenge ses han over floden.

Kast ikke sten.

Kast aldri sten på den som faller! Svak er enhver når verdensrosten kaller. Har fristeren ennu ei fulgt ditt spor, han kommer nok når kanskje minst du tror. Kast aldri sten!

Allverden ser når åpen ligger broden; men ser den kampen, fristelsen og noden? De falt; men har de ikke ærlig stridt? De tok vel feil, men har de ikke lidet? Kast aldri sten!

Den sten du kastet efter en av hine, vil falle på dig selv, kanskje på dine. En gang det tone vil med basungjald: Hvem har beskikket dig med dommerkall?

Kast aldri sten! Da synderrinnen lå på kne bedrovet, og Meisteren skrev med fingeren i støvet, hver fariseer snek sig skamfull bort. De tolket alle dommen klar og kort: Kast aldri sten!

«Det døde Hav».

Verdiene av kemikalier og metaller i «Det døde Hav» skal være større enn «De forente Staters» nasjonalformue.

I Kina

spredte Det brit. bibelselskap i 1931 omkring 4,506,415 bibler, testamenter eller deler av Bibelen. Det var en økning fra året før av 8000 bibler og nesten like så mange Nytestamenter. Og dette tross urolighetene derute. Guds rike går frem tross alt.

Guds barns kjennetegn

Begivenheten fant sted i et kystby for en tid siden, i en av byens bokhandlerforretninger. — Bokhandleren var en kristen men befant sig den dag i et meget trist humor og hadde av det grunn en sterk følelse av død over sig.

Idet han stod ved disken — butt og tver — kom en dame inn «Hvad skal det være?» spurte han.

«Jeg vilde gjerne se på en bok.» «Hvilken bok skal det være?» «Har De «Guds barns kjennetegn?»

«Nei, dessverre,» svarte mannen.

Efter at damen hadde gått var det som en sykdom brøt inn over bokhandlerens indre. «Har De «Guds barns kjennetegn», var det blitt spurt, og han hadde ikke den boken.

Du som leser disse ord, har du Guds barns kjennetegn —? Du sier: «Hvorledes skal jeg få vite det?» Se, Joh. 13, 34—35. 1. Joh. 3, 14. Joh. 15, 12—13. Mark. 12, 31. Matt. 22, 39. Gal. 5, 14, 22. Jak. 2, 8—10. 1. Joh. 3, 18—24. kap. 4, 20. 1. kor. 13, 4—8 og 1. Joh. 2, 4—11. Er disse ord en sannhet for dig?

I disse vers blir enhver sjel sveiet her kommer ingen forbi. Er abonnent.

Det jodiske universitetsbibliotek på Oljebjerget er blitt innvidd. Det eier nu 250,000 bind, hvorav 30,000 på hebraisk.

NUMMER

H

Kjære v...
Fr...
Samtidig...
K. S. må j...
sende en h...
Rosten. J...
tilgi at jeg...
skrive. Ove...
den jeg koe...
forst til Ra...
mond, hvor...
der. Når s...
jeg hit op t...
på språkso...
var å stans...
men Herren...
Hans tank...
tanker. De...
den jeg ko...
Herren for...
jeg fikk k...
Jeg elsket...
get, og j...
det var noe...
dere. Når...
jo nesten...
på sletten...
jeg blev ig...
innfødte...
de eldre n...
var litt on...
her, da jeg...
Jeg fikk...
å komme...
stasjoner...
Maran-At...
dre. Meth...
hårdt en t...
at jeg sku...
bestyrerin...
teskuler...
skulde bli...
min misjo...
allikevel...
som skul...
folte jeg

Str

Han va...
sjogutt...
Alt gi...
foran ha...
ikke, og...
gode hum...
hetene...
Ennu...
myra —...
Han sku...
ved hjen...
hjem og...
Bare...
lengslers...
han var...
sitt fren...
Arbei...
lek. De...
terstorm...
ved tank...
ham ved...
Det tu...
uro snek...
gang de...
svarte n...
gikk. E...